

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 48. Partes Ludovici Bavari se Papæ submitunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

tur nulli. Quocirca mandabat Episcopis, Sæcul. XIV.
A.C. 1348.
ut curarent in templis sub fulminis Ro-
mani poena edici, nequis Judæos occide-
ret, aut verberaret; sed siquis cum Ju-
dæo haberet controversiam, in jus eum
vocaret. At istæ inhibitiones non impe-
diebant, quin illæ violentiæ sequente an-
no continuarentur, præsertim in Ger-
mania.

§. XLVIII.

*Partes Ludovici Bavari se Papæ
submitunt.*

Mors Ludovici Bavari sustulit pleras-
que difficultates, quæ Carolo Lu-
xemburgio obstiterant, ne agnosceretur
Imperator. Sed una maximarum fuit
forma absolutionis a censuris, in quas in-
currerant Ludovici partes. Quinto de-
cimo Februarii an. 1348 Papa Balduino
Trevirensi Archiepiscopo misit exemplar
professionis fidei ac juramenti, recitan-
dum iis, qui absolvi cuperent. Illius
summa hæc erat: Credo Imperatoris non
esse, ut Papam gradu moveat, eligat-
que alium: sed id habeo pro hæresi.
Præterea juro me fideliter obtemperatu-
rum Ecclesiæ ac SS. Domino nostro Pa-
pæ Clementi VI, & speciatim in iis, quæ
statuerit de rebellionibus, aliisque noxis,
quas

Sæcul. XIV. A.C. 1348. quas commisi, ac de pœnis, in quas in-
curri. Obediam Carolo Romanorum
 Regi per Ecclesiam approbato. Ludovici viduæ ac liberis, quamdiu in seditione perstabunt, non adhærebo, nec ullam opem feram. Denique nullum deinceps agnoscam Imperatorem, quem Ecclesia non confirmaverit.

Alb. Arg.
p. 142.

p. 143.

Simile mandatum Papa Bambergensi Episcopo misit per Præpositum hujus Ecclesiæ Marquardum Randecium: qui Avenione rediens Basileæ incidit in Imperatorem Carolum huc delatum eodem die 20 Decembris præcedente festum S. Thomæ. Carolus mandatum mox Episcopo Bambergensi, cui hoc Papa inscripserat, & Argentinæ, Wirzeburgi, ac Basileæ Præsulibus (nam omnes quatuor hac in urbe aderant) afferri jussit. Sed forma ejurationis dura videbatur: & quidam Carolo authores erant, ut ne illam acciperet, sed occultaret; & aliam a Papa posceret. Timebatur, ne Basilea renueret Imperatori jurare fidem, nisi tolleretur interdictum: proin mandatum fuit exhibendum. Urbanus Prætor cum Consulibus se sistebat Carolo ac Episcopis; & Bambergensem alloquens Germanice agebat: Nos, ut scias, sentimus aliter; neque credimus demortuum Imperatorem Ludovicum fuisse unquam hæreticum. Romanorum Regem, sive Impera-

peratorem agnosceremus illum, quem Ele-^{Sæcul. XIV.}
ctores cuncti, vel plures numero nobis de-^{A.C. 1348.}
derint; etiamsi confirmationem nunquam
a Papa peteret: nec aliud unquam
contra jura Imperii ullo agemus modo.
At si Papa tibi fecit copiam remittendi
nobis omnia peccata nostra, absolvi cu-
pimus. Tum ex consensu populi Præ-
tor idem & alius quidam Eques jusju-
randum cum mandato congruens dixe-
runt præsentem Joanne Pistorino Papæ
ministro a Secretis. Ita sublatae sunt
censuræ: atque solitum cives jusjuran-
dum Imperatori dabant: qui Basileensi
Episcopo, & Abbati Murbacensi fundos
possidendos tribuit. Christi natali die
Imperator in sacrificio sub primam auro-
ram Evangelium contenta legit voce nu-
datum manu gladium tenens, ac divinam
suscepit dapem. Postero die S. Stephani
Basilea discessit.

Interea Principes Carolo adversan-
tes Guntherum Schwarzenburgium Thu-
ringiæ Comitem bellicis laudibus abun-
dantem, qui Henrico Moguntino Archie-
piscopo, ipsique Imperatori Ludovico Ba-
varo servierat, ut Imperii clavum accipe-
ret, oraverunt. Recusabat initio: at de-
nique consensit, si Principes & Optima-
tes Francofordiæ palam & aperte Impe-
rium vacans declararent; & ipse per ma-
jorem Electorum partem cooptaretur.

p. 150.

Et

Sæcul. XIV.
A.C. 1349

Gold. Const.
no. 2. v. 414.

Et vero Guntherum die Lustratæ Virgini-
nis 2 Febr. 1349 Henricus Moguntinus
Archiepiscopus, Ludovicus Marchio Bran-
deburgicus, Rudolphus Comes Palatinus
Rheni, ac Henricus Saxoniae Dux Re-
gem elegerunt; atque post sex hebdo-
mades recepit Francofordia. Ibi 10 Mar-
tii composuit edictum hujusmodi: An-
tecessor noster Imperator Ludovicus feli-
cis memoriæ legem tulit, ut ille, qui Fran-
cofordiæ per Electores aut majorem
eorum partem cooptatus esset in Regem
Romanorum, plenam Imperii administra-
tionem haberet ante Papæ confirmatio-
nem. Hanc legem de consilio nostro-
rum Principum sacrorum profanorumque
per edictum præsens renovamus & ra-
tum facimus: irrita simul declaramus o-
mnia acta contraria, nominatim decreta
Paparum quippe repugnantia doctrinæ
Christianæ & Apostolicæ: cum omnes
leges divinæ & humanæ Papam ipsum
submittant Imperio: sed Imperator pro-
fanis in rebus nec Papæ, nec ulli in terra
homini sit obnoxius.

Alb. Arg.
p. 151.

p. 152.

Guntherus Francofordiæ continenter
commorans ineunte Majo decubuit æger,
ac medicinam sumpsit, quæ veneno in-
fecta credebatur: quia medicus, qui eam
prægustaverat, intra triduum decessit;
& Guntherus ipse mox inflatus usum
manuum, quarum nervi contrahebantur,
perdi-

perdidit. Itaque transegit cum Carolo, Sæcul. XIV. A.C. 1349.
 cui suum jus ad Imperium cessit, & ~~post mensis spatium e vita demigravit.~~

Pactionis hujus author fuit Ludovicus H. Rebdorf. p. 435.
 Bavarus extincti Imperatoris filius

natu major, tunc ab Imperatore Carolo confirmatus in possessione marchie Brandeburgicæ a patre suo sibi tradita. Cu. Dubal. 22. p. 181.

jus rei causa Carolo dabat reliquias, quas Imperatores suis successoribus destinare consueverant; nempe gladium Caroli Magni, hastam, qua Longinus fixerat Christi pectus, crucis dextrum latus cum uno clavo, & mantile, quod ad dominicam Coenam adhibitum ferebatur. Reliquiæ istæ maximo erant in pretio.

Interim 18 Martii Papa duobus Archiepiscopis Balduino Trevirensi, & Gerlaco Moguntino mandatum misit simile illi, quod ante annum eidem Balduino ac Episcopo Bambergensi miserat. Sed Moguntinis, qui errasse se in fide confiteri nolebant, ejurationis formulam nimis acerbam reputantibus, Carolus Imperator Papam rogavit, ut mitiorem præscriberet. Qui 6 Junii respondit, non facile mutandam esse illam formulam Joannis XXII tempore compositam & observatam: se tamen cum Cardinalibus hac de re consultaturum.